

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan se, at de tre uforfærdede eurovæbnere sidder her foran mig. Det er helt hyggeligt at komme tilbage igen til den diskussion. Ja, undskyld, det var venligt ment.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg kan ikke det præcise tal med hensyn til den italienske gæld, men den er i størrelsesordenen 100 pct. af deres bruttonationalprodukt. Jeg kan ikke huske, hvor langt de er kommet ned, men det er klart over referencerammen. Derfor er det jo også et krav, der følger af Traktaten, at Italien skal bevæge sig ned imod referencerammen. Men bestemmelsen omkring gældskvoten er jo ikke på samme måde håndfast som størrelsen af underskuddet. Jeg har faktisk ikke tænkt over, at jeg skulle have det tal med, og jeg tror, at det er lidt mindre end 2 pct. Men det kan vi i givet fald vende tilbage til også ved skriftlige spørgsmål, hvis det er nødvendigt.

Der er ikke forskel på behandlingen af landene. Jeg vil godt understrege, og det ved hr. Thulesen Dahl jo også godt, at der er en procedure, der betyder, at man lægger sine stabilitets-, henholdsvis konvergensprogrammer frem til behandling omkring årsskiftet, og de bliver behandlet i Økofinrådet i februar-marts måned. Der kommer henstillinger, anbefalinger, råd, hvad vi nu vil vælge at kalde det, til landene på baggrund af de programmer, de lægger frem. Det behandles i Europaudvalget osv.

Derfor er der selvfølgelig ikke nogen henstillinger eller nogen behandling af en kommende ny italiensk regerings økonomiske politik her i maj-juni 2001. Det kan ikke lade sig gøre.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige: Jeg priser mig ikke lykkelig over nej. Jeg synes stadig væk, at det havde været flot, hvis Danmark havde været med i den fælles valuta, og jeg har stor tillid til, at den fungerer udmærket.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak til ministeren, som dog ikke fik svaret på den anden del af mit spørgsmål, nemlig om ikke det er rigtigt, at der ligger et problem i, at der er en mulighed – som altså nu er en aktuel mulighed – for, at den kommende italienske regering virkelig gennemfører det, som er blevet lovet, nemlig massive skattelettelser og øgede offentlige udgifter og altså med et større underskud og en stigende gæld til følge, som rammer den fælles euroøkonomi, også tyskerne, også franskmændene, også hollænderne. Og hvordan reagerer de?

Er det ikke i virkeligheden meget tænkeligt, at det er hovedforklaringen på, at euroen er faldet så meget, som den er, at der ikke er tillid til systemet? Er situationen ikke præcis, som flere kloge mennesker har sagt det, danske økonomer, at man har sat et euroslib i søen, der ikke er bygget færdigt? Der står 12 kaptajner på kommandobroen, og de kan dreje i forskellig retning, bl.a. en italiensk.

I Danmark er der jo tillid til kronen, fordi man ikke drømmer om, at Fyn begynder at føre sin egen finanspolitik ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, ministeren får en utrolig stor pædagogisk opgave med at forklare borgerne i Østrig og Irland, at der ikke er forskel i den behandling, de bliver udsat for, i forhold til den behandling, Italien bliver udsat for.

Hvis vi går 1 år tilbage, var der sanktioner over for en østrigsk regering, der var kommet til på baggrund af et demokratisk valg med deltagelse af et parti, som vel i økonomiministerens terminologi vil være at betragte på lige fod med Berlusconi parti. Men der er ikke sanktioner over for Italien.

Når vi taler om økonomisk politik, er det altså en sandhed, at man over for Irland har sagt, at den finanspolitik, de ville føre, var forkert, og at de skulle lave den om.

Når man nu ikke har fået alle procedurerne gennemført endnu, må vi spørge økonomiministeren: Hvad vil konsekvensen så være, hvis de valglofter, den nye regeringschef i Italien er kommet med, bliver ført ud i livet? Hvad vil konsekvensen fra eurolandenes side så skulle være, for at tilliden til euroen kan være til stede?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig, når jeg siger, at der er blevet valgt en populistisk regering i Italien, som har fremlagt en stor mængde løfter om alle mulige ting, der skal gøres bedre, samtidig med at man fjerner en meget stor del af statens indtægter. Det kan naturligvis ikke lade sig gøre. Det går jeg ud fra at ministeren og jeg er enige om.

Hvad vil konsekvensen så blive? Ja, konsekvensen vil blive, at euroen vil falde og falde, fordi Italien er så stort et land, at en sådan poli-